

خجسته باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگران- در اول ماه مه، پرچم " کار- نان- آزادی " را به اهتزاز درآوریم

ارگران سراسر ایران!

در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر قرار داریم. در این روز، جهان سرمایه در برابر رژه نیرومند کارگران متحد بر خود می‌لرزد. کارگران سراسر جهان دست از کار می‌کشند و با راهپیمایی و تظاهرات، قدرت اتحاد و همبستگی اردوی کار علیه سرمایه و مبارزه برای برپائی نظمی سوسیالیستی، جامعه‌ای متشکل از انسان‌های آزاد و برابر، رهاشده از هرگونه ستم و استثمار را به نمایش می‌گذارند.

کارگران در این روز نشان می‌دهند که منافع و اهدافشان در سراسر جهان یکی است، دشمنی واحد دارند و برای پیروزی درنبرد طبقاتی، متحد عمل می‌کنند.

اول ماه مه امسال در شرایطی فرارسیده است که طبقه حاکم بر ایران با بزرگ‌ترین بحران سیاسی روبه‌روست. نظام سرمایه‌داری در چنگال بحران‌های ژرف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی گرفتار است. طبقه حاکم سرمایه‌دار و رژیم سیاسی پاسدار منافع آن، شکست و ناتوانی خود را در حل بحران‌های موجود، آشکارا به همگان نشان داده‌اند.

بحران اقتصادی وخیم‌ترین شرایط مادی و معیشتی را برای توده‌های کارگر ایران به بار آورده است. فقر و گرسنگی ابعاد بی‌سابقه‌ای به خود گرفته است. متجاوز از ۸۰ درصد مردم ایران در زیرخط فقر به سر می‌برند و میلیون‌ها تن با گرسنگی مداوم زندگی خود را سپری می‌کنند. بیکاری ابعاد حیرت‌آوری به خود گرفته است. از کل جمعیت ۶۴ میلیونی در سن اشتغال، حتی بر طبق معیارهای ساختگی دولتی، تنها ۲۴ میلیون نفر در ایران شاغل هستند. تورم افسارگسیخته، زندگی کارگران را تباه کرده است. دستمزد عموم کارگران مطلقاً، کفاف تأمین حداقل زندگی روزمره آنها را نمی‌دهد. با حداقل دستمزدی که سرمایه‌داران برای سال جاری تعیین کرده‌اند، گروه بسیار کثیری از کارگران حتی نمی‌توانند اجاره مسکن یک‌خانه محقر دو اطاقه را بپردازند.

باوجود ارتش بزرگی از بیکاران که پشت درب کارخانه‌ها صف‌کشیده‌اند، قراردادهای موقتی که امنیت شغلی را از کارگران سلب نموده، فقری که دولت و سرمایه‌داران به کارگران تحمیل کرده‌اند، محرومیت کارگران از هرگونه تشکل مستقل و سرکوب‌های وحشیانه اعتراضات کارگری، دولت حاکم بر ایران، شرایطی را پدید آورده که سرمایه‌داران بتوانند به بیرحمانه‌ترین و وحشیانه‌ترین شکل ممکن کارگران را استثمار کنند، سودهای کلانی به جیب بزنند و سرمایه‌های هنگفت انباشت کنند. لذا، در شرایطی که کارگران با فقری کمرشکن دست به گریبان‌اند و در تمام کشورهای جهان، کمتر کشوری را می‌توان یافت که کارگران آنها در شرایط معیشتی وخیم کارگران ایران قرارداداشته باشند، سرمایه‌داران ایرانی از قیل سودهای کلان، چنان سرمایه‌های هنگفتی انباشت کرده‌اند که اکنون نام آنها به لیست بزرگ‌ترین سوپر میلیاردرهای جهان افزوده شده است.

اما طبقه کارگر و عموم توده‌های زحمتکش تنها زیر یوغ نظم ارتجاعی حاکم با مشکلات بی‌انتهای معیشتی و اجتماعی روبه‌رو نیستند. رژیم استبدادی جمهوری اسلامی که با بحران‌های عمیق و بن‌بستی غیرقابل عبور مواجه است، اختناق، سرکوب و کشتار را تشدید کرده است.

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، به‌عنوان دولت پاسدار منافع سرمایه‌داران، در طول یک سال اخیر چندین هزار تن از کارگران، معلمان، زنان، نویسندگان، دانشجویان و جوانان آزادیخواه را در زندان‌های قرون‌وسطایی به بند کشیده، بر تعداد مبارزانی که به اعدام محکوم شده افزوده و متجاوز از ۵۰۰ تن از

مردم مبارز ایران را فقط در نیمه دوم سال گذشته توسط مزدوران سرکوبگر خود در خیابان‌ها کشتار کرده است. رژیم جمهوری اسلامی اکنون جنایت و وحشی‌گری علیه مردم ایران را به آن حد رسانده که برای ایجاد جو رعب و وحشت و مقابله با مبارزات زنان، به مسموم سازی شیمیائی دختران دانش‌آموز روی آورده است. در طول چند ماه اخیر صدها مدرسه دخترانه مورد حملات شیمیائی قرار گرفته و هزاران تن از فرزندان کارگران و زحمتکشان را روانه بیمارستان‌ها کرده است.

بااین‌وجود، هیچ‌یک از این جنایات و وحشی‌گری‌ها نتوانسته و نخواهد توانست، رژیم را نجات دهد.

در طول یک سالی که از ماه مه گذشته سپری شده است، حادثه‌ترین و گسترده‌ترین مبارزات در ایران علیه نظم موجود، در جریان بوده است. کارگران کارخانه‌های صنعتی و مؤسسات خدماتی در این فاصله صدها اعتصاب، تجمع و تظاهرات برپا کردند. رژیم دیکتاتوری عریان، تعدادی از فعالین کارگری را بازداشت و به حبس محکوم کرد. معلمان و بازنشستگان نیز در صدها مورد، تجمع‌های اعتراضی برپا کردند. رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی صدها تن بازداشت و تعدادی را به حبس محکوم کرد. گسترده‌ترین مبارزات از نیمه دوم سال گذشته آغاز شد که جنبشی در ابعاد میلیونی علیه نظم حاکم، سراسر ایران را فراگرفت. ابتکار عمل و رهبری این جنبش را زنان مبارز در دست داشتند. صدها هزار تن از زنان، دانشجویان، جوانان و توده‌های کارگر و زحمتکش به مدت چهار ماه با برپائی تظاهرات توده‌ای، سنگربندی خیابانی، حمله به مراکز سرکوب و تحمیق، به نبردی قهرمانانه با رژیم حاکم برخاستند و با مزدوران آدم کش پاسدار نظم مستقر جنگیدند. تجربه آشکارا نشان داده است که جمهوری اسلامی قادر نبوده و نخواهد بود، جنبش انقلابی برای سرنگونی نظم حاکم را متوقف سازد. مبارزه هم‌اکنون نیز در اشکالی دیگر ادامه دارد.

این مبارزات و امواج پی‌درپی جنبش‌های توده‌ای تا به امروز، که پیوسته اعتلا یافته و نظم حاکم را مورد ضربات پی‌درپی قرار داده است، انعکاسی از ژرفای بحران سیاسی در جامعه ایران و این واقعیت است که جامعه ایران در یک موقعیت انقلابی به سر می‌برد و تمام شرایط عینی لازم برای انقلاب و سرنگونی نظم حاکم فراهم است. این بدان معناست که توده‌های مردم ایران دیگر تاب تحمل ادامه وضع موجود را ندارند. نمی‌خواهند و نمی‌توانند به شیوه گذشته زندگی کنند و یوغ ستم را بر دوش بکشند. در همین حال، شکست تمام سیاست‌ها و اقدامات ارتجاعی رژیم برای غلبه بر بحران سیاسی، مقابله با مبارزات مردم و مهار جنبش، نشان داده که طبقه حاکم نیز دیگر نمی‌تواند به شیوه گذشته بر مردم حکومت کند. تغییر ناگزیر است و انقلاب ضرورتی می‌برد، برای حل بحران سیاسی فراگیر کنونی و نجات از وضعیت فاجعه‌باری که طبقه حاکم بر ایران به بار آورده است. بدون این انقلاب حتی تحقق فوری‌ترین مطالبات عمومی توده‌های مردم ایران نیز ممکن نیست. اما برپائی و پیروزی این انقلاب نیازمند حضور متشکل طبقه کار به‌عنوان رهبر جنبش است. تنها طبقه کارگر است که می‌تواند این انقلاب را برپا دارد، رهبری کند و به پیروزی برساند، چراکه هیچ نفعی در حفظ نظم موجود ندارد و اساساً نفع و رسالتش سرنگونی نظام سرمایه‌داری و استقرار نظمی است که در آن هرگونه ستم و استثمار برافزوده باشد. تنها طبقه کارگر است که خواهان درهم شکستن و برانداختن کلیت دستگاه دولت استبدادی با تمام ارگان‌های بوروکراتیک - نظامی آن و استقرار یک دولت شورایی است که توده‌های وسیع کارگر و زحمتکش و ستمدیده مردم را بر سرنوشت خود حاکم خواهد ساخت. این عالی‌ترین شکل دمکراسی است که رسالت برپائی آن بر عهده طبقه کارگر ایران است.

رفقای کارگر!

توفان‌های سیاسی سهمگین‌تر و امواج گسترده‌تری از مبارزات در پیش است. اوضاع سیاسی حساس جامعه ایران، ابتکار عمل طبقه کارگر را برای دگرگونی نظم موجود می‌طلبد. متحد شوید! با تشکیل کمیته‌های اعتصاب و هماهنگی، اعتصابات عمومی اقتصادی و سیاسی را برپا کنید! چشم عموم توده‌های زحمتکش و ستمدیده مردم ایران به ابتکار عمل طبقه کارگر در اوضاع سیاسی کنونی دوخته شده است. اول ماه مه را به نقطه عطفی در مبارزات کارگران برای دگرگونی نظم ارتجاعی و ستمگرانه موجود، تبدیل کنید! در اول ماه مه دست از کار بکشید. با تجمع‌ها و تظاهرات، مطالبات سیاسی خود را از جمله آزادی تشکل، آزادی سیاسی، آزادی زندانیان سیاسی و لغو مصوبه دولتی دستمزد را که حالا به خواست عموم کارگران تبدیل شده است، فریاد بزنید. میلیون‌ها کارگر و زحمتکش و جوانان جوپای کار در ایران بیکارند و کار می‌خواهند، میلیون‌ها کارگر و زحمتکش در فقر به سر می‌برند

و خواهان نجات از این فلاکت‌اند، عموم مردم ایران خواهان آزادی‌اند. در اول ماه مه، شعار "کار- نان- آزادی" را به شعار محوری خود تبدیل کنیم!

سازمان فدائیان(اقلیت) فرارسیدن اول ماه مه را تبریک می‌گوید و همگام با کارگران به تلاش پیگیرانه خود، برای سرنگونی نظم سرمایه‌داری از طریق برپائی یک انقلاب اجتماعی کارگری، کسب قدرت سیاسی توسط طبقه کارگر و استقرار فوری حکومت شورایی ادامه خواهد داد.

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران تمام کشورهای جهان

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۲۸ فروردین ماه ۱۴۰۲

کار، نان، آزادی- حکومت شورایی